

Wikken en wegen. Ja... of toch maar niet??

Op verlof gaan tijdens een wereldcrisis ligt niet voor de hand. Tot augustus hoefden we er ook niet over na te denken, want het vliegveld was dicht. Ondertussen was het duidelijk geworden dat het aantal Coronabesmettingen in Nederland aan het afnemen was. In Rwanda nam het juist wat toe, waardoor we geen activiteiten meer konden organiseren. Dit was het moment om een vlucht te boeken. Begin september stapten we op het vliegtuig met een bewijs dat we negatief getest waren op Corona. Omdat we uit Rwanda kwamen, hoefden we gelukkig niet in quarantaine.

Inmiddels liep het aantal besmettingen snel op. Desondanks hebben we heel veel presentaties kunnen geven. De situatie wijzigde steeds en gemeenten gingen er ook verschillend mee om. Dat vergde van ons flexibiliteit en maatwerk. Aan de ene kant gaf het de nodige hoofdbreken, aan de andere kant was het een leuke uitdaging die, dankzij de vele positieve reacties, veel voldoening gaf. Vooral de contacten met jongeren waren heel verbindend en bijzonder. Zie ook pagina 2.

Een reden om juist nu naar Nederland te komen was dat de moeder van Marleen

uitslag zou krijgen over de werking van de medicijnen tegen borstkanker. We zijn dankbaar dat de artsen constateerden dat de medicijnen boven verwachting werkten en het gezwel geslonken is. Het was fijn om verschillende keren samen te zijn en ook de zorg van Marleens vader even voor een middagje over te nemen. Ondanks alle Coronamaatregelen lukte het ook om onze kinderen en kleinkinderen regelmatig thuis te bezoeken. Zelfs een uitje naar de Apenheul kon nog gewoon doorgaan.

Rust en ontspanning was er ook. Ons verlof begon ermee. We genoten een weekje van alle herfstkleuren en geuren. Binnen de kortste keren waren reizen en werken in crisistijd buiten beeld.

Aan het eind van de presentatieperiode konden we nog even bijtanken in Zeeland. In Rwanda hebben we ontdekt dat het maken van flinke wandelingen ons helpt om te ontspannen. We zijn er dus geregeld op uitgetrokken, weer en wind trotserend. Bos, duinen, zee, zand en strand, het was schitterend!

Dank U, o God, voor zoveel wonderlijk mooie momenten!

In dit nummer:

Netwerken met tieners	2
De "C" van ICT	2
Wegwijs in 't onderwijs	3
Cycling (15)	3
Van het thuisfront	3
hART voor anderen	4
Gebedspunten	4

Netwerken met tieners

Thuis in Rwanda zittend op de bank met een stel tieners, denken we terug aan de mooie ontmoetingen met tieners in Nederland.

Zo zongen we “Lees je Bijbel, bid elke dag” in het Kinyarwanda; we vouwden vliegtuigjes en we bekeken de filmpjes en foto’s van ons werk. Het was top!

Met andere tieners spraken we over de gaven of talenten die zij van God hebben gekregen en hoe ze Hem daarmee kunnen dienen. Het was fijn om met hen te delen hoe Rwandese tieners daarover denken. Ook vertelden we hoe wij onze gaven als zendingswerkers

inzetten voor ICT en Bijbelsonderwijs. Ze wilden weten hoe God ons heeft geroepen om in Rwanda te werken. We keken terug op ons leven en hoe God op bepaalde momenten ons in een bepaalde richting stuurde. Aan de tieners in Rwanda merken we dat we op onze plek zijn doordat ze zich bij ons thuis voelen en zich durven uit te spreken.

Via een WhatsAppvideo vroegen ze wat voor activiteiten tieners in Nederland doen om hun relatie met God te onderhouden en te versterken. Na enige schroom heeft elke tiener daarop een antwoord gegeven.

In november zijn de scholen weer opengegaan. Blij vertrokken de tieners, na zeven maanden thuiszitten, naar hun

internaatscholen. Op zaterdag zit er daarom nog maar een klein groepje bij ons op de bank. Om hun nieuwsgierigheid te bevredigen, hebben we de opgenomen reacties van de tieners in Nederland laten horen. Een opmerkelijk verschil is dat Nederlandse tieners ook Bijbel lezen rond de maaltijd en net voor het slapengaan.

Hierover willen we met de tieners verder doorpraten over zo’n vier maanden wanneer het vakantie is. Dit keer geen kerstvakantie dus..... en wordt vervolgd!

De “C” van ICT

In augustus heb ik, Martin, samen met het jeugddepartement en het evangelisatiedepartement een tweedaagse jeugdleidersconferentie georganiseerd voor de 14 gemeenten die als pilot fungeren om de gemeente aantrekkelijk te houden voor jongeren. In groepjes werd over verschillende thema’s nagedacht.

Het idee was dat tijdens ons verlof in de lokale gemeenten hier een vervolg aan werd gegeven. Helaas kon dit niet doorgaan, omdat de coronamaatregelen verscherpt werden en bijeenkomsten niet meer

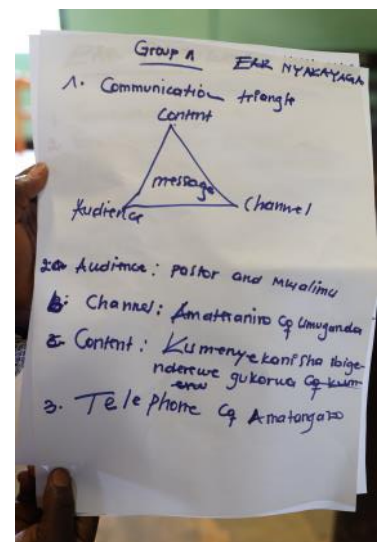
mogelijk waren.

Inmiddels worden de maatregelen beetje bij beetje versoepeld en ben ik met het jeugddepartement weer op pad gegaan om jongeren en hun predikant te ontmoeten in hun eigen kerk. We richten ons hierbij op de pilot-gemeenten.

Veel kerken zijn nog dicht omdat ze niet aan de maatregelen van de overheid kunnen voldoen. Het lukt echter wel om steeds twee buurgemeenten uit te nodigen in een kerk die wel open is.

Naast een algemene uitleg hebben

we ons gericht op verhalen vertellen als kapstok om de verschillende aspecten van communicatie te belichten. Volgend jaar willen we dieper ingaan op communicatie via sociale media. We willen de predikanten en de jongeren trainen om sociale media op een goede manier te gebruiken.

Wegwijs in 't onderwijs

Tijdens ons verlof was het niet mogelijk om scholen te bezoeken. Wel kwamen we in contact met een school die geld wil sparen voor ons project om de kleuterscholen op het platteland te helpen met materialen en onderwijsbegeleiding. Om alle kinderen te attenderen op dit spaarproject, wil de school een zelfde materialenkist als Marleen en haar team aan de kleuterscholen geven en neerzetten in hun school. Dit is een prachtig initiatief, waar we God dankbaar voor zijn.

Ga naar <https://www.gzb.nl/projecten-werkvelden/project/?id=501> om dit project te steunen.

In Rwanda zijn afgelopen november de middelbare scholen en de bovenbouw van de basisscholen weer Coronaproof opengegaan. De studenten zijn erg blij om op school terug te zijn. Helaas kunnen ze lang niet allemaal terug naar school. Door de crisis kunnen veel ouders het schoolgeld niet meer betalen. Ook zijn er tienermeiden die zwanger zijn geworden en daardoor niet meer naar school kunnen. Anderen hebben een baantje gevonden.

De rest van de groepen hopen in januari weer naar school te mogen gaan. Als team van het onderwijsdepartement gebruiken we deze gele-

genheid om de kleuterschoolleerkrachten bij te scholen. Ook focussen we op het Bijbelverhalen voorbereiden en vertellen.

Helaas heeft Marleens collega Catrin het besluit moeten nemen om zich met haar gezin definitief in Duitsland te vestigen. De gezondheid van haar pasgeboren dochtertje is te kwetsbaar om in Rwanda te wonen. Vooral voor hen is dit een enorme schok. Soms gaat God onbegrijpelijke wegen. Onze wegen scheiden, maar we vertrouwen op Hem. Hij is met ons en Hij gaat met ons mee waar we ons ook bevinden.

Cycling (15): even fietsen zonder agapfukamunwa

Het was heerlijk om op de fiets weer vrijuit te kunnen ademen zonder mondkapje (agapfukamunwa). Onderweg heerlijk genoten van een echte Bossche bol! Ook hoefde ik even geen bergen op en af, maar

alleen veerpontjes. Inmiddels heb ik in Rwanda weer de eerste ritten gemaakt, maar de *agapfukamunwa* moest weer op. Echter, net als voor veel Rwandezen op dit moment, vooral als kinbe-

scherming. Tijdens inspanning is een mondkapje nog altijd niet fijn. Hopelijk kan ik binnenkort weer een tochtje met de Rwandese fietsmaten maken.

Van het thuisfront

Het was fijn Martin en Marleen in september en oktober weer in ons midden te hebben, ook in de erdiensten. De contacten met de gemeente van de Sionskerk en de deelgenotengemeenten konden aangehaald worden. Tijdens diensten en jeugdclubs hebben ze verteld over hun leven en werk in Rwanda.

Door de TFC en een paar tieners werd een GPS-tocht georganiseerd waaraan naast Martin en Marleen verschillende gezinnen deelnamen.

De overige geplande sponsoracties konden door de coronauitbraak geen doorgang vinden. Gelukkig kan de oliebolactie eind december wel doorgaan. In vorige jaren werden vooral veel bestellingen genoteerd tijdens het

koffiedrinken na de dienst. Desondanks hopen we weer veel olieballen en appelbeignets te kunnen verkopen!

Als de coronamaatregelen het toelaten, willen we komend voorjaar weer een diensteneiling houden.

U kunt Martin en Marleen ook steunen door een (extra) gift over te maken voor hun missie. Doet u dat nog voor 31 december, dan kunt u het bedrag nog aftrekken bij uw aangifte begin volgend jaar.

GZB

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken naar
IBAN
NL91 INGB 0690 7624 45
t.n.v. GZB Driebergen
o.v.v. Hart4Rwanda

Colofon

Martin en Marleen zijn in juni 2016 door de GZB vanuit de Hervormde Gemeente van Veenendaal (Wijkgemeente 4 - Sionskerk) uitgezonden naar Rwanda. Ze werken voor de Anglicaanse Kerk in Kigali. Hun kennis en ervaring van IT en onderwijs willen ze van harte delen om elkaar zo te dienen in Gods Koninkrijk.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken.

Hartelijk dank voor uw onmisbare steun!

Meeleven?

www.gzb.nl/hart4rwanda | facebook.com/hart4rwanda |
YouTube: Hart4Rwanda Teens

Mail:

Martin.t.hart@solcon.nl | marleen.t.hart@solcon.nl

Post adres:

Anglican Church of Rwanda, Kigali Diocese,
PO box 61, Kigali, Rwanda

hART voor anderen

Het is advent. We kijken vol verlangen uit naar Jezus' komst. Het is ons verlangen om tijd te nemen om naar Zijn komst uit te zien. Marleen wil dat graag letterlijk uit de doeken doen. Zo is ze begonnen om dagelijks een rolletje stof uit een agaseke, een mandje om iets in te bewaren, te halen en het los te wikkelen. Daarop borduur t ze iets wat haar raakt over Gods Woord en haar verlangen naar meer van Jezus in haar hart.

Op de zaterdagmiddagen trekt het de aandacht van tieners. Ze zijn helemaal niet gewend om in de adventstijd bezig te zijn met Jezus' komst. We krijgen er mooie gesprekken over. Bovendien wakkert het hun verlangen aan om ook hun creatieve talenten te gebruiken. Zo zijn ze eerst aan de slag gegaan met potloden, maar al snel pakken ze kwasten en waterverf en zijn ze niet meer te stoppen. Ze vergeten helemaal de tijd. Bovendien komen ze elke week terug met nieuwe ideeën. Met hout en zelfs met een tegel komen ze aanzetten. Alles moet beschilderd en uitgeprobeerd worden onder het genot van een nieuwe drank chocolademelk.

Zo'n gezellige adventstijd waarbij we aangewakkerd worden om Jezus echt te zien, een baby gewikkeld in doeken, wensen we jullie allemaal toe!

Fijne feestdagen en een gezegend 2021!!

Gebedspunten

We zijn dankbaar voor:

- Bewaring en bescherming op onze reis en tijdens onze verlofperiode. Er was tijd voor rust en ontspanning
- De momenten van samenzijn met onze (klein) kinderen, ouders, familie en vrienden
- Alle warme ontmoetingen rondom onze presentaties over onze missie
- De brugfunctie die we mogen vervullen: we mogen zowel in Nederland als in Rwanda het werk wat God doet op beide plekken delen
- Alle trainingsactiviteiten waar we bij terugkomst in Rwanda direct mee van start konden gaan
- De scholen die weer open zijn

Wilt u bidden voor:

- Alle leerlingen die (nog) niet naar school kunnen, vanwege de impact van de coronacrisis.
- Alle leerlingen die moeite hebben met studeren vanwege gebrek aan leermiddelen en gesloten praktijkruimten
- De vele kerken in Rwanda, die nog steeds dicht zijn.
- Het gezin van Manasseh en Catrin die definitief in Duitsland blijven. Ons gebed is dat God met hen meegaat en in het bijzonder Zijn genezende handen over hun dochtertje Eliana wil uitstrekken
- Een goede vervulling van de lege plekken die nu in onze kerkregio zijn ontstaan
- Een goede voortzetting van de financiële ondersteuning van zendingsorganisaties, werkers en projecten, ondanks de coronacrisis

Hartelijk dank voor uw gebed!